

dens der kan være nogen Tvivl om, hvorvidt Fortsættelsen af den helst maa bygges som Privat- eller som Statsbane. Holstebro—Herning-Banen er nemlig Forbindelsen mellem Thy og Skanderborg og Aarhus, og den vil faa Betydning for det nordvestlige Jyllands Forbindelse med Kjøbenhavn, hvad enten man her bliver staaende ved en Hovedforbindelse, der gaar over Øerne eller man ender med at føre denne over Kalundborg. Gaar jeg derefter over til Viborg—Herning-Banen, saa er jeg tilbøjelig til at betragte det som lige saa naturligt at bygge den som Statsbane som den anden, vi have haft paa Tale. Dette udtalte jeg allerede, da vi første Gang havde den til Behandling, og da jeg den Gang raadete Tinget fra at vedtage den, var det med den særlige Motivering, at den vilde hindre Gennemførelsen af de andre Forslag, men da den jo ikke nu er en saadan Hindring, kan jeg nu være med til ogsaa at anbefale den. Hvad der er nær ved at have generet mig mest, er, at man har taget Langaa—Silkeborganlægget med. Jeg kan ganske vist ikke være enig med det ærede Medlem for Odense (Scavenius) i, at dette Anlæg er ganske uundersøgt, det er det ikke, hvilket bedst fremgaar af, at vi have faaet opgivet, om ikke paa Ører, saa paa Kroner, af Regeringen, hvad denne Bane vil koste, nemlig 2,785,000 Kr. foruden en Sum til Materiel. En saadan Opgivelse faar man ikke, uden at der ligger et virkeligt Projekt til Grund for den. Med lignende Oplysninger have vi vist oftere vedtaget Baneanlæg. Vi faa en Sum opgivet, som Baneanlægget efter de foretagne Undersøgelser vil koste, og en saadan have vi ogsaa faaet opgivet her. At Regeringen kan gaa til Forandringer i Baneanlægget, er en Ting for sig, maaske vil den have særlig Opfordring dertil over for denne Bane, men det er ikke nogen afgørende Grund til ikke at vedtage den. Derimod mener jeg ganske vist, at vi kunde have naaet Forstaaelse uden denne Bane, og at Forslaget i Forvejen omfatter nok af Baner; havde det staaet til mig, var den da ogsaa først bleven vedtagen ad Aare. Jeg har dog ogsaa med den kunnet slutte mig til Forslaget, hvis samlede Sum ikke kommer højere op end efter det Forslag, som jeg paa egne og det ærede Medlem for Vestervigs (N. Andersen) Vegne har anbefalet at vedtage, i Forbindelse med Gedser—Warnemüdeanlægget, og det af os samtidig forlangte Anlæg ved Korsør. Med Hensyn til disse sidste har jeg en fra det ærede Medlem

for Odense (Scavenius) forskellig Opfattelse, idet jeg mener, at disse Anlæg ville betale sig. Jeg venter i saa Henseende ikke blot, at Gedser—Warnemüdeanlægget vil betale sig, men jeg nærer heller ikke Tvivl om, at baade Anlægget ved Korsør og Esbjerg ret beset vil give gode Renter. Det er nemlig en ganske forkert Opfattelse, man har, at et Stationsanlæg, fordi man ikke straks kan paavise, ad hvad Vej det forrenter sig, at det derfor ikke i Virkeligheden skulde kunne være et rentabelt Anlæg. Naar Statsbanerne ikke kunne besørge Driften ved Esbjerg paa en tilfredsstillende og økonomisk Maade paa det Stations-Grundlag, der nu er, koster dette Statskassen Penge. Derfor er det en rentabel Foranstaltning her at bygge en god og bekvem Station. Det samme gælder for Korsør Stations Vedkommende, idet man der har en Trafik, som ikke kan besørges af det nuværende Anlæg. En Udvildelse der vil derfor ogsaa, især naar Resten af Dobbeltsporet er gjort færdig, være af den Slags Ting, der betale sig. I det hele taget over for Spørgsmaalet, om det finansielt er forsvarligt at vedtage dette samlede Forslag, vil jeg indrømme, at jeg kunde ønske, at man var gaaet langsommere frem med enkelte af disse Anlæg, men i det hele og store tror jeg, at den Anvendelse af Statens Penge, vi her staa over for, ogsaa hvad der anvendes til Støtte af Banerneovre paa de jyske Heder, er en bedre Anvendelse end en meget stor Det af det, vi gaa med til at bevilge her paa Rigsdagen. Jeg kan saaledes slutte mig til det foreliggende Forslag, fordi det i alt væsentligt falder sammen med, hvad jeg tidligere har sluttet mig til og anbefalet, og fordi jeg ikke lægger samme store Vægt som det ærede Medlem for Vestervig paa, om der gives et Tilskud af 25,000 eller 40,000 Kr. pr. Banemil af de interesserede Egne. Hvis der var et bestemt Princip, som derved blev brudt, vilde jeg maaske ligesom han nære Betænkelighed derved. Hvis det var en saa blodig Uret, vi gjorde ved at gaa saa langt ned paa et Sted og forlange mere andre Steder, vilde jeg ogsaa være mere betænkelig, ligesaa hvis man derved var saa meget ubillig over for de Egne, der maa nøjes med Privatbaner, men jeg finder, at det ærede Medlem maler denne Ubillighed med for stærke Farver. Naar der siges, at der til private Baners Anlæg maa afses mindst 150,000 Kr. pr. Mil, maa jeg for det første ændre det derhen, at Beløbet, naar man er inde paa 3 Fjerdedel Stats-